

Korzenszky Richárd laudációja a Magyar Örökség díj elnyerése alkalmából

Korzenszky Richárd a tihanyi apátság perjele, hét évtizeddel ezelőtt született a Dunántúlon, ahová életének legfontosabb időszakai kötődnek. Az egykori híres premontrei prépostság városában, Csornán született, de már úgy nőtt fel, hogy a nagynevű egyházi intézményt a diktatúra bezáratta. Kapuvári iskolázása után a legősibb magyar katolikus központban, a Bencés Rend még ekkor is megmaradt monostorában működő gimnáziumában, Pannonhalmán folytatta tanulmányait. 1955 és 1959 között, a magyar egyház történetének egyik legnehezebb szakaszában tanult a bencések vezette középiskolában, amikor az ateizmust hivatalos ideológiaként hirdető rendszer, a legdurvább, erőszakos eszközökkel is gátolni akarta a még megmaradt egyházi intézmények működését. E korban az egyházi iskolába való jelentkezés is hitvallásnak számított, és többféle hátrányos megkülönböztetésre számíthatott, aki ezt megtette. Korzenszky Richárdot Pannonhalmán bizonyosan mélyen érintette az ezeréves kolostor szellemisége és itt érlelődött meg benne a szerzetesi hivatás gondolata. 1959-ben kérte felvételét Szent Benedek rendjébe, 1964-ben szentelték pappá. Tanári diplomáját magyar-országi szakon az Eötvös Loránd Tudományegyetemen szerezte meg. 1968-tól előbb a rend Győri, majd Pannonhalmi Gimnáziumában és a pannonhalmi teológiai főiskolán is tanított. 1973-tól 79-ig főapáti titkár, 1979 és 89 között a pannonhalmi gimnázium igazgatója volt, majd a rendszerváltás idején főmonostori perjel lett.

Az 1990-es évek elején sok jó szándékú ember érezte azt, hogy erkölcsi kötelessége, hogy a négy évtizedes diktatúra után segítse felépíteni az új Magyarországot. Sokan hagyták abba ideiglenesen, vagy véglegesen addigi hivatásukat, hogy a közigazgatás különböző posztjain támogassák azt, aminek létrejöttét korábban csak remélni merték. Így került 1991-ben Korzenszky Richárd az akkori Művelődési- és Közoktatási Minisztériumba, mint a Magyar Katolikus Egyház megbízottja és miniszteri biztos. Itteni munkáját közelebbről is ismertem és tudom, hogy milyen nehéz és ellentmondásos viszonyok között próbálta az új kormány a rendszerváltást megvalósítani. Ekkor kellett újjáéleszteni az 1948-ban szétrombolt egyházi oktatást, és fokozatosan visszaadni a szinte teljes ingatlanvagyonától megfosztott történelmi egyházaknak egykori szociális és oktatási intézményeiket. Ilyen körülmények között, végezte miniszteri biztosként Korzenszky Richárd, és úgy hiszem 1990 és 1994 között jelentős eredményeket ért el. 1992-től a Katolikus Iskolák Főhatósága ügyvezető elnökének is kinevezték. Elmondhatjuk, hogy közreműködésével - sok régi egyházi iskola alakult újjá, mellettük számos új is létrejött, és elkezdődött az egyházi felsőoktatás újjászervezése. Sokszor bizony az egyházi vezetőket kellett meggyőzni arról, hogy vállalják el az új intézmények alapítását, működtetését, mert a történelem adta lehetőséget fontos időben kihasználni. Korzenszky atya azzal az érzéssel távozhatott a minisztériumból, hogy megtette azt, amit ennyi idő alatt meg lehetett tenni, s napjainkban már láthatjuk, hogy az akkor elvetett mag már szárba szökken, és ha lassan is, de érezteti jótékony hatását. Tapasztalatait PÁTERNOSZTER (alcíme: *Feljegyzések a minisztériumból 1992-94*) c. kitűnő könyvében adta közre, ami tanulságos lehet a mai köztisztviselők számára is.

1994-ben Korzenszky Richárd új feladatot kapott, méghozzá Magyarország egyik legismertebb szent helyén, Tihanyban. A tihanyi bencés monostort 1055-ben alapította I. András királyunk és altemploma ma is őrzi síremlékét. A Balaton legszebb pontján épült kolostor évszázadokon keresztül teljesítette hivatását, de a kommunista diktatúra ezt is felszámolta és évtizedeken át csupán múzeumként működhetett. Erre a helyre került Richárd atya azzal a feladattal, hogy élessze újjá a kolostort és újítsa meg az ottani egyház működését. Aki az elmúlt közel két évtizedben járt Tihanyban, láthatta milyen hatalmas változások tapasztalhatók. Megújult a monostor épülete, és folyamatos a templom és környékének felújítása. Ami talán még ennél is fontosabb, az hogy Korzenszky Richárd irányításával egy közösség is megújul, erősödik. Országos hírű havi rendezvénye a Tetőtéri Esték, amely egy-egy jeles író, művész, szakértelmiségi közérdekű előadása, bemutatkozása. Amint egy interjújában mondta: „*az ember technikai civilizációjával nem fejlődött együtt az emberi szív civilizációja. Meggyőződésem, hogy az értékek kérdése nem többségi vélemény, nem szavazás kérdése. Ami az életet szolgálja, az jó, ami az életet pusztítja vagy gátolja, az rossz.*” Ehhez a munkájához kívánunk Neki még sokáig jó egészséget és kérjük hozzá Isten áldását!

Dr. Szögi László